

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht - Centrum; Ds. M. Vlietstra, Werkendam; J. van Heteren, Sliedrecht - Centrum en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn,

REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkerk. Telefoon 01837 - 1357

ADMINISTRATIE:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, telef. 01720 - 73814, postrekening 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn.
Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

JEZUS IN HET RECHTHUIS GELEID

Zij leidden Jezus van Kajafas in het rechthuis. Joh. 18:28a

Een rechthuis op aarde is een geweldige zaak. Dat is iets van God, de Rechter van hemel en aarde. De overheid, die geroepen is om het recht te spreken en uit te voeren wordt daarom in de bijbel genoemd: Gods dienares.

Zij dan leidden Jezus van Kajafas in het rechthuis. Zij, dat waren de Sanhedristen met hun aanhang. Zij hadden Jezus al tot de dood veroordeeld, maar waren niet gerechtigd om het vonnis ook uit te voeren. Dat moest eerst door de wereldlijke rechter Pontius Pilatus bekrachtigd worden.

Wat is dat voor de Heere Jezus een ontzettende vernedering geweest om in het rechthuis geleid te worden, als ware Hij één der grootste misdadigers, terwijl Hij nooit iets onbehoorlijks heeft gedaan.

Wanneer we het van de menselijke kant bekijken dan zijn er in dat rechthuis verschrikkelijke dingen gebeurd. Want de Heere Jezus is daar ondervraagd door een heiden. Hij is daar mishandeld, geseld, bespot, ja alles wat duivels vernuft bedenken kon, heeft men daar aan Hem ten uitvoer gebracht. Men heeft zich dan ook grotelijks aan Hem vergrepen, zonder dat men ooit heeft begrepen, wat men deed.

Wanneer we het echter van de andere kant mogen bezien, namelijk van Gods kant, dan is hier het hoogste recht uitgeoefend wat ooit op aarde uitgeoefend is. God voerde door deze rechtshandeling Zijn raad uit. Want de Heere Jezus Christus moest door de wereldlijke rechter Pontius Pilatus worden veroordeeld, onschuldig tot de dood, opdat wij in het gericht Gods zouden vrij gesproken kunnen worden.

Ja, dat is voor die wereldlijke rechter wel heel duidelijk gebleken, dat de Heere Jezus onschuldig was. Herhaaldelijk heeft Pilatus het moeten zeggen: Ik vind geen schuld in deze mens. Dat Pilatus dit heeft moeten getuigen, daar mogen we dankbaar voor zijn. Want indien Jezus daar als een schuldenaar had gestaan, vanwege eigen zonden, dan zou Hij geen Borg hebben kunnen zijn.

En toch, ondanks dat Pilatus in deze mens geen schuld vond en hij Hem als rechter vrij had moeten spreken, heeft hij Hem tot de dood toe overgegeven.

Hoe kon de hemel dit hoogste onrecht verdragen? Waarom opende zich de aarde niet om dit ganse rechthuis met Pilatus en alle valse beschuldigers levend ter helle te doen dalen?

Dat gebeurde niet, omdat Jezus daar stond in de plaats van Zijn volk. Hij stond daar in de plaats van de gevallen mens, dat is de mens waarin geen goed meer te vinden is. Want de mens is na de zondeval onbekwaam tot enig geestelijk goed en geneigd tot alle kwaad. Ontdekking leert dat. Hebt u dat door genade ook al geleerd? Als u dan in het rechthuis geleid wordt, dan wordt verstaan wat de dichter getuigde:

**Zo Gij in 't recht zoudt treden
o Heer', en gadeslaan,
mijn ongerechtigheden,
ach, wie zou dan bestaan?**

Neen, dan kan er niemand voor de Heere, de

Rechter van hemel en aarde bestaan. Dan zijn alle beschuldigingen, die er aangevoerd worden, waar. Dan worden we bevonden een schuldenaar te zijn aan de ganse wet. Dan hebben we tegen al de geboden Gods zwaarlijk gezondigd en geen daarvan gehouden. Dan kunnen we niet anders dan het oordeel des doods verwachten. Dan moet de Rechter van hemel en aarde ons veroordelen, en dat naar recht. Dan moeten we in het rechthuis onkomen. Dat is benauwd, want het is een omkomen voor eeuwig. Dan gaat men z'n Rechter om genade bidden. De tollenaarsbede komt dan op uit het hart. Want als het naar recht gaat dan moet men sterven. In God is recht. Genade alleen kan daarom zulk een misdadiger nog redden. Daarom: o God, wees mij — de zondaar — genadig.

Aan de zodanigen wordt ook genade verleend, en dan is het geen genade buiten het recht om, maar het is genade dóór recht. Als God genade verleent, dan lijdt de deugd van Gods rechtvaardigheid daarbij geen schade. Dat wil de eerlijk gemaakte zondaar ook niet. Hij wil wel zalig worden, hij wil wel gered worden, maar niet ten koste van het recht.

Dat behoeft nu ook niet. Want Christus, hoewel Zelf onschuldig, werd ter dood veroordeeld als ten hoogste schuldig, omdat Hij al de schuld van de Zijnen op Zich heeft genomen. Hij is plaatsbekledend veroordeeld, opdat ik in het gerichte Gods zou kunnen vrijgesproken worden. Het recht heeft in Hem z'n loop gehad en daarom kan genade vrije doortocht krijgen in het hart van de zondaar.

Dit heilgeheim, deze wonderlijke vrijspraak, doet de Rechter de zichzelf veroordelende zondaar verstaan, door hem daarvan getuigenis te geven in het hart. Zo dat hij door Woord en Geest verstaat, dat God geen zonde ziet in Zijn Jacob en geen overtreding in Zijn Israël. Dan beleeft men de vrijspraak in de vierschaar der consciëntie. Dan staat men vrij van schuld en straf voor God. Dan heeft men een recht op het eeuwige leven.

Wie zal dan nog beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het die rechtvaardig maakt, wie is het dan die verdoemt? De duivel kan het niet meer. De wet kan het ook niet meer. Niemand kan het meer.

Want wie de Zoon zal hebben vrijgemaakt, die zal waarlijk vrij zijn. Dan wordt men ook omringd met vrolijke gezangen van bevrijding. Bent u al in het rechthuis geleid? Bent u daar uw Rechter om genade leren bidden? Is uw oog ontsloten voor Hem, Die plaatsbekledend, onschuldig ter dood veroordeeld is? Is het ook door Woord en Geest toegepast aan uw hart, dat Jezus daar stond in uw plaats, opdat gij in het gerichte Gods zoudt kunnen worden vrijgesproken? Hebt u ook die vrijspraak verstaan? Dan bent u een gelukkig mens.

**Welzalig is de mens, die 't mag gebeuren,
Dat God naar recht hem niet wil
schuldig keuren.**

Ds. H. C. van der Ent.

ONTMOETINGS-DAG

TE SLIEDRECHT - CENTRUM

We brengen even in herinnering de ontmoetingsdag, die we D.V. zaterdag 24 april a.s. te Sliedrecht hopen te houden.

Hebt u al plannen gemaakt? Stel het niet uit en tref tijdig maatregelen om samen te reizen per

VAN DE ADMINISTRATIE

Wie kan mij helpen aan de juiste adressen van H. H. de Vries, Parklaan 27, Zwaagwesteinde en A. Kansen, Warkruid 1, Jubega (Fr.)? P.T.T. deed mededeling, vertrokken. Gaarne willen wij opwekken om tijdig voorbereidseisen te maken, om de Ontmoetingsdag, die D.V. 24 april a.s. in Sliedrecht zal worden gehouden, te bezoeken. Wij hopen elkander weer in grote getale te ontmoeten, en evenals voorheen, veel jeugd daar te zien. Wij vernamen dat uit Alphen aan den Rijn velen jongeren de reis naar Sliedrecht gezamenlijk zullen meemaken. Zijn er meerderen uit Alphen of omstreken, die wensen te gaan, dan kunnen zij voor de gezamenlijke reis zich wenden tot J. v. d. Bosch, Oudshoornseweg 96, tel. 73025.

De Ontmoetingsdagen in het verleden hebben de onderlinge band voor de handhaving der oude Gereformeerde beginselen verstevigd, en onze wens en bede is, dat ook de a.s. dag in Sliedrecht daartoe moge sterken. D.V. tot ziens in Sliedrecht.

Met dank ontvingen wij aan verschillende giften f 141,-, en voor de arbeid van Ds. den Butter, f 50,- van A. W. te N.P., en f 25,- van W. J. v. T. te R., wat wij dankbaar mogen doorgeven.

Adm. „Bewaar het Pand”, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn. Giro 70.43.50. v. d. L.

auto, bus of trein. We hopen er weer velen in Sliedrecht te mogen ontmoeten.

De indeling van de dag is als volgt:

MORGENSAMENKOMST:

Aanvang: 10.30 uur;
Opening Ds. G. Blom
Spreker: Ds. H. van Leeuwen,
onderwerp: geloofszekerheid en geloofsverzekerdheid;
Slotwoord: Ds. P. Beekhuis.
Pauze

MIDDAGSAMENKOMST:

Opening Ds. R. Kok Sr.
Spreker: Ds. G. Bouw;
Onderwerp: Velen geroepen, maar weinigen uitverkoren;
Sluiting: Ds. M. Vlietstra.

De bedoeling is, dat de dag niet later dan goed 4 uur eindigt. Dan kunnen de bezoekers per trein al spoedig vertrekken en evenals de andere bezoekers, die per auto of autobus komen, onder de bewarende hand des Heeren weer tijdig thuis zijn.

N.B. Br. van Heteren schreef het volgende: Ingevolge uw verzoek betreffende de Ontmoetingsdag, D.V. 24 april, is door ons met de Politie over de regeling gesproken, en is goedgevonden, alles te doen volgens de regeling van 1975. Particuliere auto's rijden vanaf de Rijksweg tot het stoplicht op de Stationsweg. Daar hangen wij ons bekende bord „Ontmoetingsdag-Rechts”, daarna 1e straat Links - Parkeerplaats - vandaar lopen naar de Stationsweg - oversteken, naar de Kerkbuurt links - Kerk.

Autobussen van de Rijksweg bij de Stoplichten recht doorrijden naar Kerkbuurt links. Bij de Kerk ontladen. Bussen kunnen parkeren ± 50 meter verder naast Modehuis v. Beusekom - Rechts.

Per trein komt men aan te Sliedrecht van beide richtingen om 9.30 en 10.00 uur. Vertrek: 4.30 of 5 uur. Bij het station staat om 10.00 uur een bus, die ook om 4.15 uur weer bij de Kerk gereed staat voor vertrek.

Moge deze dag een ontmoetingsdag zijn tot samenbinding van allen die des Heeren Woord liefhebben: de Heere zegene deze samenkomst met en door Zijn tegenwoordigheid.

B.

Inderdaad, Paulus is nog een prediker van de besnijdenis, maar dan van de besnijdenis des harten en niet van die van het vlees. Maar daarom was het voor hem geen bezwaar als iemand zich liet besnijden, als het maar niet gedaan werd tot verkrijging van enige waardigheid of verdienstelijkheid door het bloed der besnijdenis. Want dat onteert het bloed van Christus, zodat Hij niet in het geloof kan worden aangenomen, als de van God geschonken Zaligmaker.

Het was een valse beschuldiging om Paulus in zijn bediening te treffen, wat men van valse profeten kan verwachten. Zij wisten heel goed dat Paulus om deze zaak de vervolging van haat en smaad had te verdragen. Van daar dan ook de vraag die hij stelde aan de Galaten: „Maar ik, broeders, indien ik nog de besnijdenis predik, waarom word ik nog vervolgd?” Waarmee de valse apostelen tot leugenaars gesteld werden, zonder het woord „leugen” te gebruiken. Het was tot zegen voor zijn hart en leven, de ergernis des kruises te mogen dragen, daar het middelaarsbloed van Jezus Christus hem bovenal dierbaar was tot verzoening met God.

En nu slaakt het hart de apostolische zucht: „Och of zij ook afgesneden werden, die u onrustig maken.” Want de gemeenten werden wetens en willens verleid, om die te beroven van het Evangelie van Christus, tot schade van het geestelijke leven. Zulke valse predikers mogen niet geduld worden in de wijngaard des Heeren, die Hij van de Vader ontvangen heeft.

„Want gij zijt tot vrijheid geroepen, broeders.” En neem dat ter harte. Want deze heerlijke vrijheid is in de Heere. Ge moogt leven zoals ge wilt, want het is de keus van uw hart de wil des Heeren te doen. En dan blijft er geen ruimte over voor de zonde. Maar het is tot smart van uw hart, dat niet te kunnen, daarin dag en nacht tegenstand te ontmoeten vanuit uw verdorven bestaan. En daar de Heere u roept door Zijn Woord en Geest tot de vrijheid die in Christus is, wordt de godsdienst van eigengerechtigheid en wettische dienstbaarheid door u steeds meer verfoeid. Want dat is een kruisigen van Christus, die het derven van de zaligheid ten gevolge heeft.

Gebruik deze vrijheid niet voor het vlees. Want door de eigengerechtigheid scherp te veroordelen, doch niet vanuit Christus, daar gaat men als vanzelf de ongerechtigheid 'n weinig stralen, alsof daarmede de borggerechtigheid van Christus des te meer geëerd werd.

Het is wel waar dat Christus door de grootste der zondaren het meest verheerlijkt wordt. Maar dan geldt dat niet het doen van de ongerechtigheid, doch het geestelijk kennen van deszelfs boosheid om die bitter te bewenen. Naarmate wij God leren kennen in Zijn heiligheid, en rechtvaardigheid, leren wij in de spiegel van Zijn heilige wet, onze verdorvenheid en verdoemelijkheid in Adam steeds meer kennen. En uit kracht daarvan wordt Christus ons steeds meer dierbaar in Zijn middelaarsbediening. En dat wordt door de Schrift beoogd, opdat de vrijheid die in Christus is, recht gebruikt zou worden in het geloof. En zo is de vrijheid niet een oorzaak voor het vlees, maar voor de liefde om elkander te dienen door de liefde van Christus.

Hij heeft Zichzelf vanuit Zijn liefde geheel gegeven tot zaligheid van zondaren. En zulk een Middelaar heeft de zondaar nodig. Want wij zijn geheel in de zonde. Wij hebben een volkomen Zaligmaker nodig om de breuk te helen, en dat heil is in de Heere Jezus. Daartoe is Hij ons van God geschonken tot Profet, Priester en Koning. En uit kracht daarvan wil Hij ons geheel in Zijn dienst hebben, door niets achter te houden en van niets anders te willen weten dan van Jezus Christus en Dien gekruisigd. Een regel die ook geldt in de onderhouding van de gemeenschap der heiligen, om elkander te dienen door de liefde, waarin men zich dan ook geheel geeft, om van hart tot hart te spreken van de wegen des Heeren.

„Want de gehele wet wordt in één woord vervuld, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben gelijk uzelfen.”

De wet der liefde die uit de natuur van het Goddelijk wezen is voortgekomen, is door de eerste tafel niet gescheiden van de tweede en kon door de tweede tafel niet gescheiden worden van de eerste. Zij heeft in alles de eerste tafel tot

uitgangspunt, want die weerspiegelt in de tweede tafel.

Beschouwen wij Gods wet als een opgelegde wet, dan stellen wij haar gelijk met de ceremoniële wetten, als een opgelegde wet voor een bepaalde tijd. En dat kan van de wet der zeden niet gezegd worden daar zij is een eeuwig durende wet, die tot de natuur van het geestelijke leven behoort.

De wet des Heeren behoort tot het wezen van de mens, daar elk mens van nature er nog een flauw afschrift van heeft in het hart, als bewijs dat zij in de staat der rechtheid zonder enige schending was in ons hart. Bij het deelachtig worden van een nieuw geestelijk leven, wordt zij door Gods Geest geschreven als de wet van Christus in het hart. En die wet der liefde is van het nieuwe leven niet te scheiden, want dat zou zijn een terugvallen in de staat der ellende. Wat niet mogelijk is daar de levenden in de kracht Gods bewaard worden door het geloof tot de zaligheid die bereid is geopenbaard te worden in de laatste tijd. Als wet van Christus daar Hij haar verheerlijkt heeft in de staat van Zijn vernedering, is de heilige stuwkracht van Zijn liefde in dit woord: „Gij zult uw naaste liefhebben gelijk uzelfen.”

Maar dat wil niet zeggen dat wij de wet, als bevel des Heeren, niet hebben te waarderen, waartoe zij ons op elke rustdag wordt voorgelaten. Zij dient ons als een spiegel voor het aangezicht des Heeren. Opdat de prediking van het Evangelie door de Geest van Christus, zou dienen tot reiniging van de bezwaarde consciëntie. En zo wordt het hart door de wet der liefde aangedreven tot de beleving van die liefde, tegenover God en onze naaste.

Maar door de algenoegzame offerande van Christus uit het oog te verliezen, is het bedwelmen van zichzelf. Met het bloed der besnijdenis kwam de aard van de oude mens met des te meer kracht zich te openbaren in het bijten en vereten van elkander, om van elkander verteerd te worden. En zo kwam men door de eigengerechtigheid en ongerechtigheid in de hand te werken. Want het werd een leven bij de wet van het werkverbond, waarin de liefde van Christus gemist wordt. „Ziet toe dat gij van elkander niet verteerd wordt.” Want daarin is het wijken van het heilspoor en dat gaat van kwaad tot erger. En dat wordt ons door de apostel op het hart gebonden, opdat het zou worden, door de genade des Heeren, een boetvaardig wederkeren tot het Evangelie van Christus.

Galaten 5 : 11 - 15

R. Kok.

NAAR DE KATECHISATIE VAN DE KERK (2)

189

In onze vorige les spraken we over de k e r k en onderscheidde daarbij het w e z e n der kerk en haar o p e n b a r i n g.

Artikel 27 van de Ned. Gel. Bel. omschrijft het wezen der kerk als „een heilige vergadering van de ware christ-gelovigen.” Dat is dus de kerk, zoals God die verkoren heeft en in de tijd vergadert door Woord en Geest. In dit verband is zij als zodanig „onzichtbaar”. D.w.z. zoals God haar ziet en kent. Dat zijn dus alle uitverkorenen ten eeuwige leven.

Deze kerk treedt echter zichtbaar naar buiten, doordien de Heere haar gegeven heeft Zijn „ambten en bedieningen”, door welke Hij haar leidt, bewaart en onderhoudt. Als zodanig kunnen we dus spreken van het „instituut” der kerk. Daarin komt zij dus o p e n b a a r, naar buiten. We merkten op, dat zeer wel hier moet onderscheiden worden, namelijk dat in deze zichtbare openbaring naar buiten, het „instituut” der kerk, niet alle lidmaten ware gelovigen zijn of daarvoor moeten gehouden worden. Gelijk aan de wijnstok „levende” en „dode” ranken zijn, zo zijn er ook in Gods kerk, wat haar instituut betreft, „levende” en „dode” lidmaten.

Toch dienen we anderzijds te bedenken, dat er toch geen sprake kan zijn van t w e e kerken, als het ware naast elkaar staande. We merken dit op in verband met het standpunt van sommigen, die zeggen, dat er geen kerk meer is, dat wil zeggen als instituut en dat er geen bediening meer is. We stemmen toe, dat het verval der kerk ernstig valt waar te nemen. Maar, dat er geen zuivere verkondiging meer is en geheel geen bediening des Geestes, dat is onwaar. We mogen gelukkig nog vernemen en ondervinden, dat de Heere nog niet geheel van Zijn kerk geweken is en dat Hij nog werkt met Zijn Geest.

Er worden nog in Sion geboren en onder Gods kinderen mogen er nog tot ruimte gebracht worden, ja, ondanks ook de gescheurdheid van Gods kerk.

Met het oog op die gescheurdheid zouden we willen wijzen op de z.g.n. PLURIFORMITEIT der kerk, waarvan men spreekt. Men ziet die dan als een „veelvormige” openbaring van het éne lichaam van Christus. En inderdaad kunnen we zien, dat deze veelvormigheid bestaat tussen kerken van zuivere openbaring naar Schrift en Belijdenis in de verschillende landen. „Naar Schrift en Belijdenis”. Dat zijn dus kerken, die staan op het „fundament der apostelen en profeten” en waarvan Jezus Christus de uiterste Hoeksteen is. Deze „veelvormigheid” betreft dan verschillen in taal en landsaard en eigen bepaalde gestalten: De apostolische belijdenis spreekt van de „éne, algemene Christelijke kerk.”

Wanneer men van de „pluriformiteit” der kerk spreekt en deze ook betreft op de gescheurdheid” van Gods kerk, zoals in ons land deze zich voordoet, dan achten we dit als een groot bezwaar te zijn. Want de gescheurdheid is gevolg van de z o n d e. Daarom is het juist om te spreken van de „gebrokenheid” der kerk, van de kerk der reformatie.

Met het oog op de gebrokenheid van Gods kerk willen we wijzen op de grote noodzakelijkheid, dat de kerk (naar haar wezen als een heilige vergadering van ware christ-gelovigen) in haar openbaring naar buiten zich meer als z o d a n i g e kerk zou laten zien, wat haar beleving betreft, ja, als overeenkomstig haar wezenlijke EIGENSCHAPPEN, in de apostolische geloofsbelijdenis genoemd, namelijk: „Ik geloof een heilige, algemene, christelijke kerk.”

Wat houden deze eigenschappen in? Dat willen we nader bezien.

Het gaat allereerst over de EENHEID der kerk. Welke eenheid? Onze Heidelberger verklaart deze in Zondag 21. Daar lezen we in het antwoord: „Dat de Zoon van God uit het ganse menselijke geslacht zich een gemeente, tot het eeuwige leven uitverkoren, door Zijn Geest en Woord, IN ENIGHEID DES WAREN GELOOFS, van de beginne der wereld tot aan het einde, vergadert, beschermt en onderhoudt.”

De eenheid van die Kerk is dus verbonden aan het WARE GELOOF, dat is het zaligmakende geloof. Daarvan schrijft de apostel in Efeze 4 : 5: „Eén Heere, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, Die daar is boven allen en door allen en in u allen”. Met die „allen” worden de kinderen Gods bedoeld.

Wanneer het hier nu om het zaligmakende geloof gaat, zo wil dat niet zeggen, dat ieder van de ware gelovigen als een eenheid dezelfde maat en trap van de BEOEFENING des geloofs moet bezitten. Die beoefening is onderscheiden in zwakkere en sterke d a d e n, in „toevluchtneeming” en in volle verzekerdheid des geloofs, zoals we in de lessen over het geloof hebben besproken. „In enigheid des waren geloofs” gaat het over het w e z e n van het geloof, dat is alles, wat in het geloof als gave ligt opgesloten.

We zouden die „eenheid” van Gods kinderen willen vergelijken met dat eenvoudige versje van Groenewegen:

**„Al kwamen z' ook uit verren lande,
Hunne harten smelten ras in één;
Gewis, het zijn mijn hartevrinden,
Hunne taal mijn hartetolk.”**

Bij alle verschil in karakter, leiding des Heeren en omstandigheden zijn ze één in het „beginsel van Godskennis, zelfkennis en Christuskennis. Allen hebben dus iets van de drie elementen, die het zaligmakend geloof bevat, namelijk: kennis, toestemmen en vertrouwen.

In deze „eenheid” der kerk, van de ware christ-gelovigen, zien we de w a r e, Bijbelse e u c u m é n e !

Mag u, lezer(es), daarvan ook iets kennen en iets van hebben?

En hoe staat het met de BETRACHTING dezer eenheid bij Gods kinderen?

Helaas zien we in onze tijd ten deze een bedroevende verschraling. Och, dat het nog weer eens mocht kunnen getuigd worden: „Ziet, hoe lief ze elkander hebben!”

Dat Gods Geest als de Noordenwind en als de Zuidenwind de hof van Zijn kerk doorwaaiet, opdat de specerijen mochten uitvloeien!

E. v. L.

DS. P. SNEEP

De lazen in het mededelingenblad van de Chr. Geref. Kerk te Driebergen van 9 april 1941 het volgende: „Wie had ruim drie weken geleden bij zijn opname in het ziekenhuis kunnen denken, dat het ziekteverloop van onze geliefde herder en leraar Ds. Sneep een zodanig verloop zou krijgen, dat vorige week het ergste gevreesd werd. Het zag er naar uit, dat onze dominee voor de poorten van de eeuwigheid lag. Een golf van ontroering ging door gemeente en kerkeraad, toen wij vernamen, dat zijn gezondheidstoestand van af 25 maart zeer snel verminderde, zodat het noodzakelijk werd geacht Mevr. Sneep, de kinderen en de overige familie op te roepen. Doch op het moment dat wij dit schrijven is er tot onze verwondering en blijdschap een wending ingetreden. Het is zelfs zo, dat het de laatste dagen telkens iets beter mag zijn. Wij hopen en bidden dat het de Heere moge behagen nog wonderen te willen doen door hem nog te dragen en te sparen en hem, als uit de dood, aan allen die hem lief zijn en aan de gemeente weder te geven. Voor de Heere is niets te wonderlijk. Hij gedenke onze dominee, zijn familie en ons om Zijns Naams wil uit louter genade. Nog mag hij in het land der levenden zijn en de Heere heeft gegeven dat hij zowel tegen z'n vrouw en de kinderen, alsmede bij het bezoek van mede ambtsbroeders mocht getuigen van de hope die in hem is.

„De Heere heeft me ontkroond“, zo getuigde hij, „en nu mag des te dieper verstaan dat alleen een arme verloren zondaar gewassen en gereinigd door het bloed van Christus in zal gaan in het koninkrijk der hemelen. „Welke een genade heeft de Heere ook in deze weg aan onze geliefde dominee willen geven. Geliefde gemeente, God geve dat er een gedurig gebed mag zijn in het midden van ons voor de dominee, zijn vrouw en kinderen. Gods weg is in het heiligdom en Zijn voetstappen worden menigmaal niet gekend, maar één ding is zeker, dat de Heere weet wat goed voor ons is, zowel persoonlijk, ambtelijk en gemeentelijk. Al deze dingen mochten nog medewerken om op de rechte plaats onder God te komen, waar onze dominee ons zo menigmaal op heeft gewezen. De Heere heilige deze wegen aan ons aller hart. Tot zover het bericht van de kerkeraad van Driebergen. We verheugen ons ook in de wending ten goede. Ook de laatste berichten, die we hoorden, bevestigen dit. B.

HOE MOET ONZE PREDIKING ZIJN?

2

Sommigen zeggen, dat de hoorders zelf het Woord op zichzelf moeten toepassen, maar dat maakt de toepassing voor de predikant niet overbodig!

„De predikant is geroepen om brood te geven, dat klaargemaakt is en niet om graankorrels over de hoofden van de mensen te strooien. De predikant moet niet alleen de waarheid van de verlossing voorwerpelijik voorstellen, maar hij moet alles in het werk stellen om te maken, dat het onderwerpelijik zal worden toegepast.

Wij weten erg goed, dat het werk der toepassing, het werk van Gods Geest is; Gods genade moet in onze harten werken, omdat het van nature gesloten is voor God en Zijn Werk. Gods soevereine genade is de fontein, waaruit alle zegeningen vloeien.

Maar de Heere gebruikt Zijn dienaren als instrumenten in Zijn hand. Zij hebben een heilige opdracht en zij moeten een ernstige plicht vervullen. Het bloed van de hoorders zal van hun handen geëist worden.

Ds. I. Kievit zegt in zijn boek: „Verbond en prediking“: wat betreft het woord voorwerpelijik het volgende. Een voorwerp is: iets, wat voor ons gelegd wordt. Verder bedoelen we er mee: dat wat z'n grond en bestaan vindt in de zaak zelf. Voorwerpelijik betekent: datgene wat voor ons een voorwerp kan worden. Wat tot ons komt met een eigen bestaan, een bestaan van zichzelf. Als we iets voorwerpelijik beschouwen, dan bedoelen we daarmee: we beschouwen het op zichzelf, niet met betrekking tot onszelf. Het is niet noodzakelijk, dat het mij interesseert; ik behoeft mijn eigen mening niet te geven.

Het woord onderwerpelijik wil zeggen: met betrekking tot het onderwerp. En dan niet in die zin, dat het z'n grond en wezen in de persoon vindt. Dat is subjectivisme. We gebruiken het in de zin van „persoonlijik“, „innerlijik“; wat mij betreft; wat in mijzelf plaats heeft en wat beslag op mij legt.

Voorwerpelijike prediking spreekt over geloof, bekering, berouw, God, verlossing, Christus, maar het brengt de waarheid zonder het leven en de ervaring van de kerk. Er klopt geen hart in zo'n prediking. De predikant houdt een verhandeling, een rede; de prediking is dood en geesteloos. Een dergelijike prediking doet de mens verstenen en veroorzaakt, dat men opgeblazen wordt, omdat men een historisch geloof voor een zaligmakend geloof aanziet.

Voorwerpelijike prediking is in feite geen bediening van het Woord. Hoe Christus in het be-

zit van de zondaar komt, hoor je niet. Ja, zeggen ze, door het geloof. Maar hoe dat geloof door genade geschonken wordt en hoe het werkt, dat hoor je niet.

De predikant moet niet alleen op Christus wijzen en spreken over de beloften, die ons gegeven zijn, maar hij moet evenzeer spreken over de werkzaamheden van het hart met de beloften en hun vervulling in ons eigen leven. Hij moet niet alleen vertellen, wie Christus is en voor wie Hij in de wereld kwam, maar hij moet ook de weg verklaren, die tot Christus leidt. Hij moet niet alleen over de noodzakelijkheid van Christus spreken, maar ook hoe Christus en de verloren zondaar bij elkaar komen; hoe de geloofsrelatie gelegd kan worden; hoe Christus plaatsmaakt voor Zichzelf in het hart. Dikwijls ontbreken heel wat van deze zaken in de preken en daarom ontvangen de mensen stenen voor brood en ze zoeken het ergens anders.

Natuurlijk komt het voorwerpelijike altijd eerst. Wij kunnen en mogen alleen putten uit de volheid van de Schrift. Maar de onderwerpelijike ervaringen en werkzaamheden mogen nooit worden vergeten. Zoals ik al eerder zei: deze behoren tot het lichaam van de preek. Als ze ontbreken, kan het geen preek genoemd worden, in elk geval geen Schriftuurlijike preek.

Ik las ergens een goed voorbeeld ter illustratie. Als ik een bezoek breng aan een grote stad, die voor mij onbekend is, kan ik dit bezoek op twee manieren afleggen.

a. Ik kan daar onvoorbereid komen en proberen mijn weg te vinden. Ik wandel op goed geluk door de straten van de stad. Ik vraag hier en daar eens teneinde mijn bestemming te bereiken.

b. Maar ik kan het ook op een andere manier doen. Ik lees eerst over de stad en de dingen, die het bekijken waard zijn. Ik bestudeer de plattegrond. Als ik het op deze manier doe, zwerf ik niet rond als een vreemdeling, ik verpil mijn tijd niet en het zal gemakkelijk zijn om de goede weg te vinden.

De man, die alleen voorwerpelijik preekt, is als iemand, die zorgt, dat hij de kaart van de stad af te schilderen. Maar dat is alles!

Wij kunnen de schoonheden van het Koninkrijk Gods zo levendig mogelijk voorstellen; we kunnen de rijkdommen van de verlossing uiteenzetten, maar wie zegt mij, wie verzekert mij, dat het ook voor mij is? Dat ik mijn handen ernaar uit mag strekken en het grijpen?

Zeker, God heeft zijn beloften gegeven en ik mag (en moet) daarmee bezig zijn. In deze weg verzekert God mij van Zijn minzame liefde en genade. Ik mag en moet spreken over Christus, maar ik moet de mensen dan ook zeggen, hoe de Heilige Geest het in de ziel toepast. De hoorders aanzeggen, dat zij van nature niet de kracht van Gods beloften en Woord kennen; dat Gods genadig werk in het hart moet binnendringen.

Ik ontken niet, dat nog veel mensen de waarheid van deze woorden aannemen, maar zonder geestelijk te kennen, wat zij eigenlijik bedoelen. Hierover is veel te zeggen. Ik moet echter kort zijn. Mogelijk kan ik hier later uitvoeriger op

Grand Rapids

Tamminga.

VOOR DE JEUGD BESTE JONGELUI!

Gideon 66

„Toen zeiden de mannen van Efraim tot hem: Wat stuk is dit dat gij ons gedaan hebt, dat gij ons niet riept, toen gij heentogt, om te strijden tegen de Midianieten? En zij twistten sterk met hem.“

Richt. 8:1

Misschien hebben jullie het raadsel gevonden dat we de laatste keer jullie hebben voorgelegd. En zo niet, dan moet ik het nu toch maar gaan vertellen. Het ging over een stukje geschiedenis. Gideon kwam uit de stam van Manasse voort. En Manasse was de broeder van Efraim. Manasse en Efraim waren beiden kinderen van Jozef. Manasse was de eerstgeborene. Hij had dus recht op de eerstgeboortezegen. Doch wat gebeurde er nu? Toen deze beide zonen van Jozef tot vader Jacob werden gebracht om door hem gezegend te worden, toen kreeg niet Manasse de eerstgeboortezegen, maar Efraim. Je kunt dit stukje geschiedenis, waar ik in het vorige artikel op doelde, beschreven vinden in Gen. 48:12-20. Er staat dat Jacob wijselijik zijn handen be-

stuurde. En al wilde Jozef zijn vader korrigeren, het mocht niet baten. De Heere bestuurde het zo, dat de „mindere“ Efraim, de grootste zegen kreeg. Efraim, hoewel de jongste, werd dus vóór Manasse gesteld, hoewel deze de oudste was. Gods voorzienige leiding heeft het kennelijik zo bestuurd.

De stam van Efraim heeft daarom ook altijd boven die van Manasse uitgestoken. Dat was door Efraim niet verdiend. Dat was vrucht van de vrije genade Gods. Als Efraim, als stam, dit beleefd had, dan was hij niet tegen Gideon opgestaan. Want de beleving van de genade maakt de mens nooit groot, maar wel klein.

Had Efraim dus de eerstgeboortezegen gekregen naar Gods vrijmachtig welbehagen, God gaat nu uit de stam Manasse Gideon roepen. Dat deed Hij ook naar Zijn vrijmachtig welbehagen. Toen Jacob de zonen van Jozef zegende, werd de eerste de laatste en de laatste de eerste. En nu doet God het weer precies anders om. De eerste „Efraim“, werd de laatste, en de laatste „Manasse“, werd de eerste. En dát zat Efraim dwars. Zij konden het niet hebben, dat Gideon uit de stam van Manasse, werd geroepen. De leider had eigenlijk een Efraimiet moeten zijn, dan waren zij in de oorlog nummer één geweest, terwijl zij zich nu, naar hun gedachten, met een tweederangs plaats moesten tevreden stellen. Vandaar al die verwijten, die zij Gideon naar het hoofd slingerden.

Het is trouwens nog de vraag, of al die verwijten ook maar enige grond van waarheid hadden. Gideon handelde onder de leiding van de Heilige Geest. Zie Richt. 6:34. Hij moest in korte tijd een leger organiseren en het is niet denkbeeldig, dat bij de eerste oproep, de Efraimieten het wel hebben gehoord, maar aan de oproep geen gehoor hebben willen geven, en daarom maar rustig thuis zijn gebleven. Hoe het ook zij, hun twisten met Gideon heeft tot achtergrond: Hoogmoed! Eerzucht! Gebrek aan zelfverloochening! Men schatte zichzelf uitnemender dan de ander, terwijl het naar de aard der liefde precies andersom had moeten zijn.

Alle genoemde zaken zijn heel lelijke dingen. Dat zullen jullie wel begrijpen. Je komt deze genoemde zaken overal tegen. In de wereld. In de kerk. Maar ook in je eigen hart.

In de wereld wil het ene land steeds boven het andere uit. Het ene land wil meer zijn dan het andere. O zeker, men wil nog wel wat voor elkaar doen, men wil elkaar ook nog wel helpen. Maar waar gaat het tenslotte om? Men wil om zijn goede daden geëerd en geprezen worden. Men wil tóch boven de ander blijven staan. De slotsom, is dus heel eenvoudig, dat achter alle „lieve“ woorden, niets anders dan de „eigenlijike“ schuil gaat. En daarom is er zoveel twist in de wereld. De wezenlijke liefde tot God en daarom ook tot de naaste, ontbreekt. Want als er geen echte liefde tot God is, kan er ook geen echte liefde tot de naaste zijn. En alle geprojecteerde liefde is in de grond van de zaak niets anders dan gecamoufleerde haat. Deze gluurt dan ook telkens door de rafels van de camouflage heen.

Je komt deze heel lelijke dingen van hoogmoed enz. ook in de kerken tegen. Tussen de kerken als zodanig, onderling. Elke kerk heeft wel wat, waar hij groot mee is. De H.K. noemt zich de moederkerk of de grote kerk. De Christ. Geref. kerk noemt zich de afgescheiden kerk en dat op de goede gronden. De Geref. Kerk is vanouds de dolerende kerk, en had een zuiverder uitgangspunt dan de afgescheidenen. De Geref. Kerk art. 31, is de zo ongeveer alleen ware kerk. En de Geref. Gem. is de nog meest zuivere kerk enz. enz. Neen, ik ga niet verder om elke kerk te kijk te zetten. Het zou te wensen wezen dat alle twisten eens ophielden en dat er eens een waar gebed uit geboren mocht worden, om een eenheid die uit God is. Dat is nog iets anders, dan een door de mens geformeerde en geforceerde eenheid. De laatste is dan toch ook weer van „beneden“, waar de mens ten troon zoekt te stijgen. Terwijl de ware eenheid van „Boven“ moet komen. En dan komt niet de mens op de troon te zitten. Dan is het niet de vraag: Wie is de meeste? Doch: Wie is de minste? Dan is men niet tegen elkander op, maar dan komt men gemeenschappelijik op de knieën terecht.

Jullie hebben het natuurlijik al begrepen, dat we wel dicht bij huis kunnen blijven. Want wat we bij de Efraimieten ontdekken, komt in de „bes-

te" families voor. Ik denk o.a. aan de discipelen van de Heere Jezus. Dat was toch wel een uitverkoren gezelschap. Daar zou je het niet verwachten. Maar ik lees in de bijbel, dat er ook twisting onder hen was, wie toch wel de meeste was. Ja, ook onder hen kwam twist en tweedracht voor. In de wereld kun je tenslotte niet anders verwachten. In de kerk zou je anders mogen verwachten, doch dat zijn voor het merendeel natuurlijke mensen, uitwendig van de wereld nog een beetje onderscheiden, maar innerlijk niet anders. Doch onder Gods kinderen, en dat waren toch de discipelen, daar zou je het niet verwachten, en daar wordt het ook nog gevonden.

Dit komt omdat dat ook nog mensen zijn, met een vleeselijke zelfkant aan hun leven. En wat uit het vlees is, kan God niet behagen. Dat bedoelt nooit God, maar het bedoelt altijd zichzelf.

En dat moeten wij nu ook bij ons zelf leren ontdekken. Hetzelfde hoogmoedsbeginsel leeft van nature in het hart van elk mens. Wij willen ook graag geëerd en of God ook aan Zijn eer komt, dat is een zaak waar meestal niet aan gedacht wordt. Onszelf verloochenen, dat blijft een doorgaande moeilijke opgave. Wij houden het elkaander voor. Natuurlijk, het moet! De Heere vraagt het van ons in Zijn Woord. Misschien proberen we het nog wel eens een keertje ook, maar..... Weest maar eerlijk, het valt niet mee, om onder een ander te gaan staan, terwijl wij in onze gedachten er boven staan. Als het er op aan komt, wil toch ieder zijn haan weer koning laten kraaien.

Er is genade toe nodig, iedere keer weer, om niet onszelf te zoeken. Weten jullie in de praktijk van je leven, wat het betekent om genade van God te hebben ontvangen? Genade krijg je nooit uit verdienste. Toen Efraim de eerstgeboortezegen kreeg, was dat niet uit verdienste. Toen de Heere de stam van Manasse verkoos, om daaruit de richter Gideon te doen opstaan, toen was dit óók niet uit verdienste. Toen was dat ook genade. Het is altijd: **genade uit genade**. Want we hebben verdiend dat God ons voor eeuwig aan de vijand, die we zijn toegefallen, zou overgeven. Dat Hij ons in de handen van de vijand, die we zijn toegefallen, zou overgeven. Dat Hij ons in de handen van de vijand laten zou, om voor eeuwig er in om te komen. En als God dan toch verlossing schenkt, dan is dit echt geen zaak, om onszelf daarvoor op de borst te

slaan, om hoogmoedig te worden, om er wat mee te zijn of te willen worden. Wie genade als genade beleeft, wordt alleen maar klein voor God. Die wordt met ootmoedigheid bekleed. Die zoekt zijn eigen eer niet, maar die wil de Heere alleen de eer geven. Die staat dan ook niet meer boven de ander. Dan twist men niet over de vraag, wie toch eigenlijk wel de meeste is. Doch dan acht de één de ander uitnemender dan zichzelf. Dan is men zelf de minste. En dat is nu hetgeen de Heere wil. Namelijk, niet dat we er naar zullen staan om de meeste te zijn, maar dat we voor elkander de minste zijn. En dat zijn we alleen als we beleven dat we niets voor God zijn. En dat beleven is nu een zalige zaak. Zalig, zalig niets te wezen, in ons eigen oog voor God. Want op de zondigen wil de Heere in gunst van Boven neer zien. Te beleven, dat God in gunst van Boven neerziet op een zichzelf vernederend mens, geeft vrede in het hart. Men openbaart dan de gestalte van de Heere Jezus Christus, Die daarin Zijn volk tot een Voorbeeld is geweest. Want hoewel Hij de Meeste was en als zodanig Zich ook kon laten gelden, zo heeft Hij toch de Minste willen wezen en daarin Zijn kinderen een Voorbeeld gegeven. Wie het Beeld van de Zoon openbaart, is Gode aangenaam. Want God vindt daar in beginsel zijn Eigen Beeld in terug. Wie daardoor vrede beleeft in zijn hart, die kan niet twisten met zijn broeder, doch die zoekt daarmee in vrede te leven. Als jullie dit nummer ontvangen is het Paasfeest weer op handen. Dat is het feest van de vrede. Vrede zij ulieden! Dit wordt ten volle beleefd, als Jezus in het midden is. Denkt er maar weer over na.

Gezegende paasdagen van jullie aller vriend,
Ds. H. C. v. d. Ent.

De kerkeraad van de Christelijke Gereformeerde Kerk te Alphen aan den Rijn geeft met leedwezen te kennen, dat de Heere na een kortstondige ziekte onverwachts uit haar midden heeft weggenomen, in de hope des eeuwige levens, onze gewaardeerde en geliefde oud - ambtsbroeder
HENDRIK KALKMAN

op de leeftijd van 86 jaar.

Vele jaren heeft hij de gemeente mogen dienen, eerst als diaken en later als ouderling.

De Heere sterke de kinderen en kleinkinderen in dit verlies.

2 Timotheüs 2:19 m.
Namens de Kerkeraad:
Joh. van der Lee, preases
A. Beukers, scriba

Voor al Uw

- ★ BOEKEN
- ★ BIJBELS en
- ★ PSALMBOEKEN

Beleefd aanbevelend

BOEKHANDEL

VAN LEEUWEN

POSTBUS 39, URK - TELEFOON 05277 - 1783

B.G.G. 05250 - 1531

VERENIGING VOOR REFORMATORISCH ONDERWIJS TE PAPENDRECHT

Voor de D.V. 1 augustus te openen basisschool, uitgaande van bovengenoemde vereniging, worden gevraagd

2 Leerkrachten

De gemeente Papendrecht heeft goede verbindingen met Rotterdam en Dordrecht

Het verkrijgen van woonruimte is in het algemeen geen probleem

De voorbereidingen voor de bouw van een nieuwe school zijn reeds begonnen

Verdere inlichtingen worden verstrekt door het hoofd der school Dhr. H. Logmans te Dirksland, Tel: 01877 - 1224

Uw sollicitatie gelieve U te zenden aan het bestuur der vereniging p/a P. C. Hoofthoofaan 107, Papendrecht

Mbumba - zending TE LEIDEN

De 13e ZENDINGSDAG van de Ned. Stichting Mbumba-zending wordt D.V. gehouden op

VRIJDAG 30 APRIL 1976 (Koninginnedag)

In de GROENoord-HAL, Willem de Zwijgerlaan, Lelden.

Telefoon 071 - 120045.

Aanvang: 10.30 uur precies.

Sprekers:

Ds. C. Smits van Giessendam (1e voorzitter); opening.

Ds. Donald MacLean van Glasgow, Schotland.

Ds. Joh. v. d. Poel van Ede.

Pauze: 12.30 - 14.00 uur.

Ds. P. J. Dorsman van Staphorst.

De heer L. M. P. Scholten van Krimpen aan den IJssel.

Ds. A. de Waard van Ablasserdam

Ds. F. Mallan van Vlaardingen (2e voorz.); slotwoord.

De Groenord-hal is in de nabijheid van het station Leiden en is gelegen bij de snelwegen met aansluitingen op alle richtingen. Grote parkeerplaats en restaurants zijn aanwezig.

De Ned. Stichting ondersteunt het geestelijke en medische zendingswerk van de Vrije Presbyteriaanse Kerk van Schotland.

Deze kerk werkt o.m. reeds ruim 70 jaren in Rhodesië (Afrika) en heeft 4 zendingsposten met ziekenhuis, kerken, scholen en ongeveer 35 voorposten in de oerwouden.

Het zendingswerk breidt nog steeds uit, de noden zijn groot en veel. Penningmeester Mbumba-zending, Putten. Giro 1.61.85.70.

Vraag toezending Mbumba-maandblad aan: secretaris Mbumba-zending, Postbus 649. Hilversum.

Zendingsbusjes aanvragen bij: de Heer H. J. Veenema, Laarderweg 241, Bussum, Telefoon 02159 - 15115.

Gouden Harpen

DE NIEUWE MEDITATIEPLAAT IS UIT!
BESTELNUMMER 76 GH 23
PRIJS f 16,50

Ds. W. L. Tukker te Sirjansland spreekt over „DE PLAATS BEWOGEN”, n.a.v. Handelingen 4: 29 - 31 en Ds. H. Paul te Rotterdam over „ER IS PLAATS BIJ MIJ”, n.a.v. Exodus 33: 21, compleet met bijpassende psalmen.

U kunt ook een abonnement nemen op deze serie. Elke drie maanden verschijnt een nieuwe meditatieplaat. Indien U zich minimaal een jaar abonneert en daarna tot wederopzegging betaalt U slechts f 14,50. Franko huis, zonder verdere kosten.

Neem nu eens een abonnement. Ook reeds eerder verschenen platen nog allemaal verkrijgbaar. Vraag folders aan bij:

Gouden Harpen
grammofonplatenmaatschappij
postbus 135, Lisse
telefoon (02521) 14543 b.g.g. 14215

Voor bijbels, boeken en muziek

Is LINDENBERG uniek!

Grote voorraad

Snelle levering

ook van de allernieuwste uitgaven

**LINDENBERG'S
BOEKHANDEL**

Slaak 4-8 (postbus 4209)
ROTTERDAM 16

Het hotel waar mevrouw zich „uit” - en mijnheer zich „thuis” voelt.

HOTEL

DREYEROORD -

OOSTERBEEK

Telefoon 085-333169

Voor een SERIEUZE BIJVERDIENSTE contact opnemen met M. van Ooijen, Telefoon 078-21153

„Stuurt U weer Uw Zenuwkruiden, het gaat reusachtig goed!”

M. B. te N.

Tegen praktisch iedere kwaal leveren wij

**GENEES-
KRACHTIGE
KRUIDEN**

Maandkuur f 10,95

(verzendskosten
inbegrepen)

Drogisterij

SIKKING

Barvoetestraat 5

Haarlem

Tel. 023 - 31 28 82

B.g.g. 32 46 06

Het adres voor al uw

GOEDE BOEKEN

lees- en prentenboeken, bijbels (uitsluitend statenvertaling) en psalm boekjes is

G. KOOL

Stationssingel 50

Veenendaal

Telefoon 08385 13978

Postbus 177

(Uw bestelling ongefrankeerd: antwoordnummer 77).